

... اما مسئله بلایای این عبد احبای الهی باید خود را...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۱۵۵

... اما مسئله بلایای این عبد احبای الهی باید خود را مشغول به تأثرات قلبیه ننمایند زیرا من به بلایا و محن و رزایا خو کرده‌ام و چون اخوان به جفا برخاستند و جدا شدند من با بلایا و رزایا عقد اخوت بستم حال الحمد لله چنین برادران عزیزى دارم و فى الحقیقه مونس و انیس منند و سبب تسلی قلب اگر این آلام و محن نبود ما را در سبیل الهی چه خدمتی و در آستان مقدّس چه عبودیتی اوقات بیهوده میگذشت ثمر و نتیجه نداشت حال الحمد لله شجر وجود را ثمری و آه و ناله سحرگاهی را اثری از این جهت نباید یاران الهی متأثر و محزون بمانند بلکه به خدمت خود پردازند و به جان و دل بکوشند و جانفشانی نمایند بقعه مبارکه لا بد در جمیع احیان مورد طوفان است گاهی خفت یابد و گاهی شدت جوید مقصود این است این عیش و طرب مستمر است و الحمد لله منتج و مثمر دیگر چرا باید آه و فغان نمود و با چشم گریان و قلب سوزان هدم جزع و فزع گردید. حضرات حواریون حضرت مسیح روحی له الفداء را بر فراز دار دیدند اگر چنانچه به آه و این مشغول میشدند چگونه آفاق را به رایحه محبت الله معطر مینمودند این بود که متفق و متحد شدند و یوم صعود شمس حقیقت را از افق ابدی مشهود دیدند و به خدمت پرداختند و جهان را منور کردند پس معلوم شد که مصائب وارده بر مظاهر مقدّسه الهیه نیز نباید سبب تأثرات شدید گردد تا چه رسد به امثال ما، به قول ملا عبدالرحیم مرحوم اما جوهر الکلام و نبض المسئله این که باید احبای الهی به نشر نفحات مشغول شوند نه به اساله عبرات و نه مشغولیت به آه و حسرات و نه استغراق در بحر سكرات این است حقیقت حال...

ORIGINAL

AUDIO